

Iskaja vsak četrtek
za velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četr šteta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Delažniki katol. tis-
kovnega društva do-
birajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 16.

V Mariboru, dne 16. aprila 1903.

Tečaj XXXVII.

Deželni zbor štajerski.

Danes dne 16. t. m. se je sešel deželni zbor štajerski na pardnevno zasedanje. Slovenski poslanci se bodo zasedanja udeležili in slovenski narod na Štajerskem pričakuje od njih, da bodo izrekli odločne besede v obrambo njegovih pravic. Priložnost se bo jim ponudila pri razpravi o proračunu, gradiva pa je itak več kot dovolj.

V političnih uradih na Spod. Štajerskem je pretežna večina uradnikov, ki ne razume dobro slovenski in ki torej ni zmožna poslovati med nami. Ta nedostatek škoduje tudi ugledu uradov, kajti ljudstvo pač ne bo zapalo v važnih zadevah ljudem, ki ga ne razumejo. Osebito naj opozorijo naši deželni poslanci cesarskega namestnika na mladega voditelja pri ljutomerskem glavarstvu, ki je goreč nemški nacionalec. Kako je nastopal pri zadnjih deželnozbornih volitvah, kako je agitiral na škodo slovenske okoliške šole, kaj je delal njemu podložen komisar Zoffal, je dovolj znano. V zadnjem času pa ima mladi voditelj ljutomerskega glavarstva novo zabavo v tem, da razveljavlja sklepe občinskih zastopov, ki so sklenoli, da bodo uradovali samo slovenski. Nam je znano par takih slučajev.

O ponemčevanju, ki se vrši načrtoma v deželnih kopalščih na Slatini in na Dobrni, poslanci ne smejo molčati. Na slovenski zemlji ležijo ta kopaljšča, a slovensko ljudstvo se odriva od zaslužka in vabijo se tuji ljudje sem, da pojedjo našincem kruh izpred ust.

Splošno pozornost vzbuja na Spodnjem Štajerskem sodnijska obravnava med ptujskim županom Ornikom in bivšim »Štajerčevim«
urednikom Kalhbergom. Nasi poslanci naj ne zamudijo vprašati cesarskega namestnika, zakaj je v svojem odgovoru o obrežnih delih nasproti nemški ljudski stranki tako čudovito uljudno odgovoril. Naj pa vprašajo tudi pravosodno instanco, kaj misli državno pravdnništvo ukreniti glede na izjave, ki jih je dal priča Mayer pod prisego o ponarejanju računov. Vsak Slovenec je o tej stvari radoveden in nemara tudi mnogi Nemci.

Kako trpi naše spodnještajersko šolstvo pod nemškim vplivom iz Gradca, o tem lahko poslanci govorijo cele tedne. V Mariboru so ustanovili žensko učiteljske, da bodo nemške učiteljice poučevale naše ljudstvo in da slovenske učiteljice, hčerke slovenskih starišev, ne bodo mogle več dobiti kruha in zaslužka na domačih tleh. To učiteljske je pa tudi sicer nepotrebno, ker v Mariboru že obstoji eno žensko učiteljske, ki je v zasebnih rokah. Samo, da bi se Slovenci prej ponemčeli, ustanavljajo Nemci drage zavode, in Slovenci še morajo zraven sami pomagati plačevati. Na Spodnještajerskem je mnogo mest, trgov in kmetijskih občin, kjer ni za Slovence nobene ljudske šole. O višjih šolah niti ne govorimo. Za boljša učiteljska mesta se odbirajo nemškutarske učiteljske moči, značajni slovenski učitelji in učiteljice se zapostavljajo. Nekateri okrajni šolski nadzorniki delajo le na ponemčenje šol in ponemškutarjenje učiteljstva, za prospeh šolstva se pa ne brigajo, ker nočejo pomagati slovenskemu šolstvu ali so pa pre-

neumni za to. Seveda čast izjemam! Poslanci naj tudi razkrinkajo delovanje deželnega šol. sveta glede okoliških šol, na katerih pogin se dela na najrazličnejše načine. Za učiteljstvo se mora zahtevati popolna enakopravnost. Nemci se smejo udeleževati narodnega pokreta in tudi v šoli podajati deci skrajno narodno-radikalne nazore, slovensko učiteljstvo pride vsled vsake malenkosti v preiskavo. Naše učiteljstvo morajo poslanci ščititi, sicer je težko biti na Štajerskem slovenski učitelj. Naj se osvetli v deželnem zboru tudi postopanje okrajnega šolskega sveta za okolico Maribor pri nastavljanju učne moči v Studencih, ter se naj pokaže, kako je ravnal dežel. šolski svet pri imenovanju posilineskega nadučitelja za Poljčane. Mi ne moremo vseh slučajev navesti, a iz povedanega je že razvidno, da o šolstvu bo imel vsaki slovenski poslanec dovolj govoriti.

Zopet in zopet je treba spominjati na krivičnosti sedanje lovske postave ter zahtevati postav, da se zabrani propad kmetijstva.

Da hočemo Slovenci vsled krivic, ki se nam gode v Gradcu, upravno samostalnost za Spodnji Štajer, tudi to se naj v Gradcu enkrat odkrito pove.

Pri sedanjem zasedanju se naj slišijo vendar enkrat tudi odločne besede od slovenske strani. Če bodo poslanci korajžno postopali, jim bo v korajži sledilo tudi ljudstvo.

Listek.

Prvi denar.

Poznala sta se že dalje časa. On je bil sin poštenih starišev, ki so hoteli z njega imeti duhovna; a človek obrača, Bog pa obrne. Oče je umrl in mati so bili veseli, da je prišel njen Jožek h ključavničarju. Ona je bila hči revne vdove. Stariši so jima želeli vse dobro: saj sta bila oba pridna. Dobro bi se jima bilo godilo, ako bi bil mogel Jožef kako službo dobiti. To se pa ni dalo. In tako sta zidala zračne gradove in se tolažila z nado, da Jožef dobi delo.

* * *

Bilo je lepo popoldne po zimi. Vrata v sobico vdove Urbanove se odpro in vstopi čedna deklina, Neža, Jožefova nevesta.

»Danes prideš zgodaj, dekle«, nagovori jo mati, »ali prav je tako. Prvič že dolgo nisi bila pri nas, in drugič se je pri nas mnogo spremenilo. Kdaj si bila zadnjič tukaj?«

»Ravno pred tednom.«

»In glej, ravno jutri bode teden, ko je dobil Jožef delo.«

»Ali je mogoče, mati?«

»Seveda, deklina, seveda!«

Dekle se je razveselilo. Jožef ima službo, kmalu se bode njuna želja izpolnila. Tudi starka je bila vesela; ni čuda, sin ji je bil v starosti zaslomba in opora.

Ženski ste sedeli poleg sebe.

»Kje pa dela, mati?«

»Pri Poženelu, Nežika; pa tudi dobro plačo ima tam. Kar čudila sem se sreči, ki je naju doletela. Pomisli: zasluži dvanajst goldinarjev! Toliko denarja ne pomnim pri nas.«

»Dvanajst goldinarjev? To je lepo!«

»In mu še ni treba posebno veliko delati. Škoda, da nisi bila celi teden pri nas, slišala bi bila, kako se je Jožef hvalil.«

»Bolje, kot ako bi se pritoževal. Sicer pa, mati, nama bo tudi danes pripovedoval?«

»Seveda, seveda, le nikari ne skrbi.«

»Lepo vas prosim, kam bote toliko denarja dali?« vpraša poredno Nežika.

»Zadnji čas sva prišla v dolgove. Moko sva jemala že dva meseca na dolg, že sama nisem vedela, kako si opomoreva. Kar jaz s perilom zaslužim, je majhna stvar. No, gospod Bog je nama pomagal. Ali da ne pozabim: kam bomo dali toliko denarja? Poplačamo dolgove, in hranili bomo, hranili za poroko. Saj vaji z Jožetom poznam.«

Dekle je zarudelo. Mati nadaljuje: »Ti

boš imela nekaj grošev po očetu, in Jožefu se je ponudila priložnost si nekaj prihraniti. Enkrat se bode vama še dobro godilo!«

»Mati! Tukaj sedim, in pozabila bi že bila, da grem za šiviljo nekaj kupit. Lepo bi me oštela. Zvečer pridem. Sama sem radovedna, kaj bode Jožef povedal.«

»Le pridi!«

* * *

Ura je odbila šest. Vrata Poženelove tvornice so se odprla, delavci silijo ven. Med zadnjimi je bil Jožef. Obdan od tovarišev je stopil z jasnim čelom, ne brigajoč se za mraz, da je kar škripalo. Saj je imel v žepu denar, denar, ki ga že toliko časa ni videl. V duhu se je veselil, kako ga pozdravijo mati, kako bodo segli po denarju, da poplačajo dolgove.

»Petak dobi trgovec«, misli po potu. »Čudil se bode, kje sva dobila denar.« In skoraj mu ni bila všeč misel, da bode trgovec najbrže že vedel, kje in kako službo je dobil.

»Čuj Jožef, pojdimo na kozarec piva«, ga vabi eden tovarišev, ki so ga spremljali.

»Ne grem, mati čakajo denar, zamudim se, skrbelo bi jih.«

»Ne bodi otročji, Jožef!«

Slovenski fantje!

Podpisani slovenski mladeniči župnije Sv. Ilj v Slov. gor. oddamo sledečo

izjavo:

Razžaljeni nad zares skrajno nesramno hudobnim obrekovanjem »Marburg. Zeitung«, lista mariborskih nemčurskih krčmarjev, uradnikov in trgovcev, kateri čifutski list je nazival nas Slovence »narod roparjev, morilcev in ljudožrcev«; vsled tega nečuvenega razžaljenja milega našega slovenskega naroda temu krivičnemu zasramovanju najodločneje protestujemo. Mi šentiljski fantje smo vsak čas branili čast našega naroda in hočemo še tudi v bodoče stati na straži tukaj ob meji Slovenije. One janičarje, ki so se izneverili mili Slovaniji, pa iz srca privoščimo »Marburgerci«. Dober tek! »Strela udri iz višine izdajalce domovine!«

Sv. Ilj v Sl. gor., 14. mal. travna 1903.

Josip Draž, Ivan Draž, Konrad Draž, Franjo Draž, Franjo Cimperc, Ciril Cimperc, Mirko Gornik, Lavoslav Likavec, Anton Weingerl, Hrabroslav Marko, Ognjeslav Tišler, Fiedler Rupert, Boromej Roj, Lavoslav Weingerl, Leopold Haus, Hrabroslav Drozg, Fran Švinger, Dragot. Gluršec, Vatroslav Volič, Josip Reih, Kebrič Drag., Terbiš Janez, Fran Caf, Konrad Lešer, Rupert Caff, Lešer Anton, Alojzij Mezgec, Jožef Lešer, Franc Lešer, Lavoslav Mergec, Muršec Davorin, Jož. Muršec, Janez Muršec, Kren Matija, Kren Jožef, Hercog Jožef, Franc Drozg, Henrik Grolič, Drozg Ivan, Franjo Žizek, Pilh Fran, Franjo Zebot, F. Markovec, Leop. Roj, Čepek Janez, Lilek Franc, Enčič Janez, Pak Anton, Stančec Jožef, Brus Fran.

Politični ogled.

V Ljubljani se bodo vršile dne 20., 22. in 24. aprila dopolnilne volitve za obč. zastop. Liberalna stranka je že postavila svoje kandidate.

Volitve v Trstu. V Trstu se vrše občinske volitve. Slovenci so se dobro pripravljali na nje in če ne bo uspeha, kriva bo temu laška krutost, ki ne pozna pravice in poštenja.

Cesarska odlikovanja. Cesar je podelil ministerskemu predsedniku Körberju veliki križec Štefanovega reda. To je najvišje odlikovanje, ki je podeljuje cesar ministrom. Red starega runa pa so dobili: češki deželni

»Hočem tudi prinesiti prvi zaslužek celega domov.«

»Ne boš ti nič plačal, bom jaz«, ponuja se drugi!

»Tudi Neža me bo čakala.«

»Te bo že počakala; dosti sta se videla, vsaki dan.«

»Celi teden že ne.«

»Le pojdi, jaz plačam!«

Skušnjava in lepa priložnost zastopj se pokrepčati, sta zapeljali Jožefa. Ko je sedel za mizo v krčmi, bilo mu je čudno pri srci, kesal se je, da je ubogal zapeljive tovariše. Povedal je tovarišem, a ti so ga zasmehovali in silili v pijačo.

Jožef je pil, hotel se je moškega skazati. Ali kmalu je čutil slabe nasledke. Glava mu je postala težka, telo okorno, akoravno je bil duh še čil. Ko je izrazil željo iti domov, zadel mu je v odgovor nov zasmeh.

»Ali si pijan?« vpraša eden.

»Pijan nisem, pa imam že dovolj«, odgovori. Toda imel je več kot dovolj, sam je čutil. Zato je vzel hitro klobuk ter zapustil krčmo. Zunaj je bil hud mrz.

* * *

»Čudno, mati, vendar delajo le do šestih. Sedaj je že osem in ga ni. Kaj bo?«

maršal knez Lobkovic, princ Alfred Lichtenstein, knez Nikolaj Esterhazy, knez Alojzij Schönburg, grof Karol Lanckoronski, mejni grof Aleksander Pallavicini in minister grof Gyula Szechenyi.

Notranji politični položaj. Po naj-novejših poročilih zbirajo se nad našim državnim zborom zopet črni oblaki. Listi pišejo namreč, da hočejo Čehi že v prvi seji posl. zbornice pričeti z obstrukcijo, ako ne ugodni vlada njihovim zahtevam. O tem so Čehi baje že obvestili ministerskega predsednika. Z ozirom na to se vrne takoj po praznikih minister Rezek z juga na Dunaj. Sodi se, da če začno Mladočehi obstruirati, se razpusti državni zbor. V tem slučaju pa utegne pasti tudi Körberjevo ministerstvo.

Madjarsko izzivanje. Na kolodvorskem poslopju v Zaprešiču na Hrvatskem so uradniki razobesili dne 11. t. m. madjarsko zastavo. Zbralo se je do sto hrvaških kmetov, ki so zastavo strgali, polili s petrolejem ter jo zažgali.

Napad na srbskega kralja so baje nameravali na Velikonočno nedeljo. Zaroto so pravočasno zasledili in prijeli nad 50 oseb.

Nemiri na Balkanu. V zadnjem »Našem Domu« smo poročali, da so turški podaniki, Albanci, napadli ruskega konzula Ščerbino v Mitrovici. Konzul je vsled dobljenih ran umrl. Napadalec vojak Ibrahim je bil obsojen samo na 15 let ječe, Rusi pa zahtevajo sedaj ostrejšo kazen. Na Balkanu, kolikor je turškega, je sedaj povsodi nemir. Proti vzhodu v Makedoniji se upirajo kristjani, proti zahodu v Albaniji pa Turki Albanci, ker so nezadovoljni, da se Turki sultan da vladati po tujih državah. Vesti, da bo letos vojska, so se zopet začele širiti. Avstrijska eskadra, ki je sedaj v Pireju, odpluje v kratkem pred Solun. Domneva se, da je to v zvezi z makedonskim vprašanjem. V bližini Krfa se je pojavila ruska eskadra, a čuje se, da priplove tudi laška eskadra. Vsekakor je sumljivo to izvanredno gibanje tujega brodovja v teh vodah.

Dopisi.

Sv. Jurij v Slov. gor. Nemila smrt si je v tukajšnji župniji dne 11. aprila t. l. izbrala za 31. žrtev v tem letu blago in dobro poznano 73 let staro kmetico Marijo Kurnik iz Sp. Gasteraja. Imenovana, ki je bila v svoji dolgi prsni in pljučni boleznii večkrat s svetimi zakramenti sprevidena, imela je to srečo,

dobiti zadnjo popotnico še tudi dve uri pred svojim zadnjim zdihljajem.

Akoravno je bila tamošnja hiša z vsem obilno blagodarjena, bila je pokojna vendar že več let pomilovanja vredna, ker zaradi svoje bolezni ni smela skoraj ničesar uživati. Vkljub vsemu temu pa je ostala do zadnjega vedno ljubeznivega in milodarnega srca. Vsak je rad zahajal tje, naj si je bil sosed, orožnik, učitelj ali kakšen uradnik, ker je bil gostoljubnega sprejetja gotov, zato pa se je tudi sprevoda blage pokojnice na Velikonočni ponedeljek udeležilo ogromno ljudstva iz domače in sosednih far.

V večnost preselivša zapustila je svojega dragega moža, s katerim je skozi 54 let v srečnem zakonu živela in uzorno gospodarila. Zapustila je nadalje sina Frančka z vrlo sneho iz hiše Križanove in hčerko Miciko, ki je poročena s Francem Welle-jem, obče znanim načelnikom okrajnega zastopa šentlenarškega.

Mlada dva, ki dosihdob bila sta največja podpora in tolažba svoji bolni materi, bodeta začela hiševati sedaj ob svojem. Dal Bog, da bi očeta starega, ki se je dolga leta trudil, županoval itd., tudi ne zapustila in imela vselej dobro, posebno pa, da bi tudi svoje pokojne matere ne iz spomina si ne izbrisala ter z nami vred, ki smo jih imeli radi in poznali, z gorečimi molitvami priti njim pomagala v nebeški raj.

Od Sv. Marjete niže Ptuja. Nek' dopisunček, katerega prav dobro poznam, zaletava se v »Sloven. Narodu« z različnimi ostudnimi lažmi v podpisancu, misleč, s temi lažmi mu morem vendar nekoliko škodovati. Pa moj ljubi dopisunček, grozno se motiš!

Da bi bil meni kateri župnik rekel: Marsch hinaus L . . . , to se ti je menda sanjalo; saj tudi lahko, ker vedno misliš na svojo prejšnjo štacijsko, kjer se je tebi to pripetilo. Zakaj pa ne imenuješ g. župnika, ki je to rekel. Imenujem te torej grdega lažnjivca, dokler tega ne dokažeš. Ako mi pa dokažeš, dobiš 100 K; saj vem, da jih bodeš rabil.

Nadalje lažeš, da ne berem nič drugega, kakor list »Slovenski učitelj«. — Da bi mi ti, nesramni obrekovalec veleval, kaj naj berem, k temu si mi še premoker za ušesi. Da pa izveš, kako je na tem, ti povem, da nisem bil še nikdar na ta list naročen, pač pa si ga hočem zdaj takoj naročiti. Ljubši mi je ta resnicoljubni list, nego vsi oni listi, katerim ti svoje laži in svojo prazno slamo ponujaš.

»Nikar ne skrbi, dušica«, tolaži mati, ali na licu se ji je brala skrb, oko pa se je oziralo proti vratom, in usta so šepetala: Zakaj ga ni? Vzlic temu se je kazala pogumno, govorila o povišanju, ki Jožeta čaka, o naklonjenosti tovarnarjevi . . .

Sama je opazila, da traja ta razgovor predolgo.

»Kaj pa, če bi mu šle naproti?«

»Če se pa zgrešimo, in on pride domov, bo potem tudi v skrbeh, kje sve.«

Zopet je minulo pol ure, a nihče ni prišel. Potem se obleče stara vdova, Neža jo posnema. Stopite v jasno, mrzlo noč ter hitite proti tovarni. Ko pridete na mesto, kjer se je še malo zidalo, zavpije Nežika.

»Kaj je?«

»Glejte, mati, tam leži nekdo na tleh.«

In res, mati pogleda in vidi čkoveka, sključenega ležati v snegu.

»Za Boga, saj bo zmrznil, revež!«

»Če že ni zmrznjen. Poglejve, morda ga rešive.«

Obe hitite k ponesrečencu. »Za Boga, je že trd!«

»In lica, kako omrznjena! V roki tišči — desetak . . .«

»Jezus, Marija!«

»Kaj je, mati, kaj je?«

»Jožef je!«

»Jožef?!«

Dvoje postav se je opotekalo v bridkem žalovanju in ihtenju, ki je prešinjalo huje kot mrz srca prišlih radovednežev.

S. L.

Smešničar.

Med dijaki. Prvi dijak: »Jutri pride moj stric!« — Drugi dijak: »To je zopet pivo na tvoj mlin.«

Vzdih pekovskega učenca. » . . . in tri leta se moram učiti, da bodem znal, kako se delajo majhne žemlje.«

Bolnik zobozdravniku, ki mu je izdrl zob: Saperlot, ravno opazim, da sem pozabil možnjo doma. Veste kaj, gospod doktor, pošljite mi izdreni zob po poštnem povzetju.

Tudi vzrok. Mati: Otroci, zdaj morate biti pač pridni. Oče so si zlomili roko in vas ne bodo mogli kaznovati.

V tvojem lažnjivem dopisu berem dalje, da sem oddal ob priliki moje odsotnosti šolsko vodstvo g. župniku. Zaradi te ostudne laži imenujem te zopet nesramnega lažnjivca in obrekovalca; sicer pa nisi ti nikakšna merodajna oseba, da bi določeval, komu da imam šolsko vodstvo izročiti. Ako nisem prav ravnal, oglasila se bode že višja šolska oblast.

Torej moj ljubi dopisunček! Lažnjivec si od nog do glave, lažnjivec, velik lažnjivec. Ako se pa čutiš razžaljenega, zahvali se svojim kolegom, ki te v tem nevhvaležnem podjetju podpirajo in svojim kolegijam, ki ti take laži prinašajo. So te pa že zopet grozno nafarbali. — Drugokrat pa piši rajši o kolegijalnosti med učitelji, kar bodeš gotovo bolje zadel, kakor si to. To bode pa tudi lažje za te, kajti že sam si vzgled neomejene kolegijalnosti, kaj pa še hočem reči o tvojih prijateljih.

Sicer ti pa ne zamerim teh lažnjivih napadov na me tako, kakor to, da me imenuješ uzor Slomškega. Ta priimek je za me prevzvišen in prelep. Vesel bi bil, ako bi bil vreden tega prekrasnega priimka. Torej tak sovražnik nepozabljenega Slomškega si ti? Sapienti sat!

Janko Žunkovič, nadučitelj.

Št. Ilj pod Turjakom. Joško — kdo ga ne pozna! V celem Št. Ilju velja za najspretnejšega ribiča — ta Joško je imel v soboto preteklega tedna precejšno »smolo«. Pisane postrvi so mu pokorne. Zbirajo se v njegovem košu, kakor bi jih bil začaral. Omenjenega dne si je pa dovolil izpremembo. Namesto v Mislinjo po postrvi je šel v lužo pri opekarni, ker ve, da so posebni udje gotovih štirinogatih zivalic, ki ljubijo mlako, tudi dobra sladščica. A trdil se je zastoj! Druge dneve bi jih lahko odnesel cele vreče, a tedaj, ko bi jih najraje ujel, jih ni. Premišljeval je nekoliko, in kmalu je tudi našel vzrok svoji smoli. Pripovedoval je zvečer pri Splihalu tako-le:

Kadar bom še šel na tak lov kakor danes, bom šel po stranski poti od stare šole mimo Fikfaka. Tam pod gozdom je zrak čistejši. Ko sem namreč danes šel po cesti iz Št. Ilja proti opekarni, sem srečal čudne živali. Podobne so sicer takim, kakršnim sem hotel danes jaz vzeti življenje, a mnogo ostudnejše so — ne upal bi si jih prijeti. Silno so bile napihnjene. Prvo sem po strani pogledal in mislil sem si: To mora gotovo biti korundič, o katerem sem že večkrat slišal, da okužuje našo deželo. Tako so mi ga risali. Nekako plaho sem pogledal v stran ter šel svojo pot na delo. Pa prisegel bi, da so bili oni korundiči krivi moje smole. Saj veste, da lovec tudi ne sreča rad vsakogar. Ker sem torej imel nesrečo pri lovu, sem pa hotel zvedeti, kje da imajo korundiči svojo lužo. In iztaknil sem jo! Ko se je zmračilo, sta se začela dva skupaj pomikati proti glavnemu trgu v Št. Ilju iz svojega brloga proti Mali Mislinji. Pri Egidiju Pušniku je prvi zapustil svojega brata. Drugi pa je zdaj prižgal svetilko, na kateri sem mogel razločno brati ime: Andreas Krenker. »Kdo bi si bil mislil!« vzdihnem nehote. Bil je nekdanji cerkveni ključar, pa še celo župan. Žalosten se obrnem zdaj na drugo cesto proti Dolžam. A glej jih korundičev! Ze so bili onkraj pokopališča. Toda radovednost je bila prevelika, da bi jih ne zasledoval. Smeh me je posilil, ko sem zagledal na enem ovitek s čudnim napisom: Frau Juliana Sowitsch, vulgo Wiebnerza. O, sveta priprostost! Več jih je moralo iti mimo mlekarne. Daleč so se je izognili. Menda so se bali onih kač, katere bi se imele — kakor je nekdo mislil — v mlekarni rediti. Od daleč sem videl na enem še napis: Anton Putschnigg. Ta je pa šel, kakor sem zvedel, k onemu, ki ga imajo ljudje navadno za starega Pušnika. Dalje pa nisem hotel iti, nastopila je trda noč. O, ko bi prišel oni hungerpajarski pajek, ki je pri lovu korundičev tako spreten, enkrat tudi k nam! Štirinajst dni bi se lahko redil, pa bi lahke vsaki dan enega pojužinal.

Pri Korbun-u dobi lahko prvega. O, in tam ima lep razgled, da si lahko naredi nadaljni načrt. Do Tisnikarja tako nima daleč. Potem se lahko oglasi na Brdah pri Tašiču. Tudi k Steinauerju — piše se Rotovnik, ne pa Rotounig — ne bo šel zastoj, pri Amerskem Anzuhu ga pa tudi čaka plen. In čisto blizu mlekarne se skriva še ena regljavka, namreč pri Babniku. Mlekarna mu je sicer trn v peti, a enkrat je vendar prestopil njen prag, takrat namreč, ko je kot agent prosjačil podpise za sol, kakor je baje to želel »Štajerc.« — Tako Joško.

Jaz pa še pristavljam, da so te regljavke mnogokrat videli tudi drugi opazovalci. Vsem je pa dobro znano, da ni nobeden imenovanih sam naročil »Štajerca«, ker poleg pravih, a nečloveško popačenih naslovov se bere navadno: Abzugeben bei Leop. Hofer, Kaufmann in St. Ilgen. Zdaj pa menda razumete tudi Vi, gospod urednik. Pa ne bodite žalostni! »Naš Dom« ima desetkrat več naročnikov, ki ga naročujejo in plačujejo sami brez pritiska od drugih. Drugokrat Vam hočem naznaniti še več. Mlekarnar.

Loka pri Zidanem mostu. Dvojno nam je letos povekšalo slovesnost častitljivega vstajanja Gospodovega. Prvo — blagoslovljenje novega krasnega kipa od mrtvih vstalega Zveličarja, katerega so omogočili kupiti s svojimi darovi razni dobrotniki, zlasti blagorodna gospa Jozefina Srebre iz Brezic, in blagorod. rodovina Luckmannova iz Ljubljane. Ta kip je sedaj krasni kinč naše starodavne farne cerkve. Drugo je pa bil prvi javni nastop godbe, ki je štela 21 mož, samih železniških uslužbencev in delavcev, ki so se še le pred kratkim združili in pod požrtvovalnim vodstvom g. Potrebina, učitelja v Radečah, se že toliko izurili, da so mogli z ubranim sviranjem povekšati cerkveno slovesnost. Mi tem vrlim delavcem kličemo iz srca zahvalo in »le krepko naprej!« Godba blaži in požlahtuje srce. Javni nastop železniških delavcev pri cerkveni slovesnosti je napravil prelepi vtis na vse, med katerimi jih je bilo dosti, ki poprej niso ravno najbolje o njih mislili, a ko so videli, kako dostojno so se ti možje obnašali, so svoje mišljenje o njih spremenili. Upamo, da niso nastopili zadnjikrat, in da se tudi med njimi začne polagoma bolj in bolj ukorenjevati duh krščanskega socializma, ki je seveda v nasprotstvu z mišljenjem socialnih demokratov. Ogronna množica ljudi — mnogo iz sosednjih far — se je uvrstila v procesijo, med katero je korakala tudi naša požarna bramba, pri kateri le še pogrešamo slovensko komando, mnogo belo oblečenih deklet in na stotine njih, ki so goreče sveče v rokah držč z glasno molitvijo dolžno čast dajali od mrtvih vstalemu Zveličarju. Loka je bila ponosna na svojo letošnjo slovesnost Kristusovega vstajanja. T.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje v Podsredi. Vspored zborovanja katol. pol. društva kozjanskega v Podsredi dne 19. aprila: Zborovanje začelo se bo ob pol 4. uri popoldne v Podsredi v stari šoli št. 3. Najprej pozdravi g. načelnik zborovalce, potem govori g. posl. Žičkar o našem političnem položaju. Nastopajo še drugi govorniki, in sicer gg. Jožef Cerjak iz Rajhenburga, dr. Jankovič in Jančič iz Kozjega, ter domači gospod župnik Toman. Pričakujemo, da se tega prvega shoda vdeležijo v obilnem številu vrli Podsredčani in sosednje občine. K sklepu bo sprejem novih udov. Torej na veselo svidenje v narodni Podsredi kliče katol. polit. društva kozjanskega o d b o r.

Imenovanje. Naš rojak g. inžener F. Lupša v Ormožu je imenovan udom c. kr. geografičnega zavoda na Dunaju. Čestitamo!

Osebnosti. Višjim davčnim inspektorjem je imenovan g. Adolf Klodič vitez Sabladoski v Slov. Gradcu. — Poštni kontrolor Franc Pavlič v Mariboru je imenovan poštним nadkontrolorjem v Gradcu. — Gosp. dr. Janko Serbec, distriktni zdravnik v Velenju, se preseli v Celje. — Poštni kontrolor g. Roman Doleček v Mariboru je imenovan poštним nadkontrolorjem v Bruku ob Muri.

Mariborske novice. Od tukajšnje okr. sodnije je bila obsojena Antonija Rodozič zavoljo potepanja na tri mesece ječe. Ker je zbolela, prišla je v tukajšno bolnišnico. Od tam je ušla na ta način, da se je spustila iz prvega nadstropja na cesto po rjuhi, katero je privezala na okno. — 20 letni mesarski pomočnik Hugo Worm, ki je kradel svojemu mojstru denar, je bil dne 13. aprila izročen okrajni sodniji. — Zavoljo prestopka postave za živila je naznanjen sodniji Franc Gradišnik, trgovec z jestvinami v Orešju v Mariboru. Prodajal je namreč ponarejeno surovo maslo. Pomagala mu je Rozalija Golob iz Grušove. — Na Veliki petek je padel hlapec Franc Petrič v neki tukajšnji trgovini pet metrov globoko ter se precej poškodoval. — Mariborski kočijaž Matija Pogorevc je peljal na velikonočno nedeljo neko osebo v Pesnico. Tam se je tako napil, da je na potu proti domu padel na cesto ter obležal. Konji so prišli z vozom sami v Maribor. — Minole dni se je hotel obesiti 40 letni oženjeni kurilec Filip Pirš. Pri tem se mu je vtrgala vrv ter je padel nezavesten na tla. Pirš je že pred dvema leti skočil v Dravo, pa je bil rešen. — Znorel je vpokojeni strojevodja Franc Šmirmaul.

Cesarjev dar. Cesar je podaril invalidu Matiji Novaku, ki se je rodil l. 1840 v Selah pri Brezicah in ki se je bojeval l. 1866 na Italijanskem, kot podporo 20 kron.

Važna naredba. Kdor ima več posestev, ima več dačnih knjžic, posestnih listov, ima v zemljiški knjigi več vložkov. To ni prijetno. Če pa je hotel posestnik stvar si tako urediti, da so se razna posestva združila v eno, je moral napraviti pri sodniji prošnjo, moral je dati in plačati koleke, dati poveriti svoj podpis itd. To vse je stalo denar. Sedaj pa je justično ministerstvo izdalo sporazumno s finančnim ministerstvom naredbo, da morajo sodišča brezplačno združevati ali zlagati zemljejknjižne vložke, da zadostuje za to le ustmena zahteva dotičnega posestnika. Ako posestva niso brez bremen, ali če niso enako obremenjena, se ne morejo združiti v eno; le posestva brez bremen, ali enako obremenjena (zadolžena) oziroma zemljiščni vložki se morejo vsaki čas združiti. Na to dobroto se posestniki zemljišč opozarjajo.

Petkrat v prisilni delavnici. Znani mariborski postopač Alojz Spanhagl pride zopet v prisilno delavnico. Policaj ga je zasledil pri beračenju in je bil dne 8. t. m. obsojen na tri mesece ostrega zapora ter se bo oddal po dovršeni kazni v prisilno delavnico. Spanhagl se ravna vedno po svojem reku: »Naj jem in pijem kar hočem, delo mi vendar ne diši.«

Konjice v veliki nevarnosti. Veliki teden je padlo na Pohorju mnogo snega in mrzla sapa je vlekla sem dol proti Konjicam. A konjiške tržane je hotel nekdo v teh hladnih dneh ogrevati s kaj neprijetno in nevarno toploto. Za kurivo si je izbral najraje hiše s slamnato streho ali pa kak hlev. Dvakrat je v enem tednu v trgu gorelo in, kar je čudno, vsakokrat na dveh mestih obenem. V sredo proti polnoči je pogorela Šrajfova kočja tik »Lamprehtina«, v katerem imajo zavetje ubožani tržani konjiški. Te hiše se pa požar k sreči ni lotil. Ko so ljudje leteli gasit Šrajfovo hišo, so zapazili, da gori tudi streha Potočnikove (Joklrove) gostilne kraj konjiške okoličanske šole in so ogenj še pravočasno ustavili. — Na veliki petek ob osmih zvečer so zgoreli Werbničkovi hlevi, istočasno je pa

tudi začel goreti hlev g. Suterja na spodnjem koncu trga, a domači hlapec je ogenj hitro zapazil in pogasil. — Ko je minil strah Konjčane, je gorelo v Žičah ob dveh po noči. — Gotovo to niso slučaj! Prebivalstvo konjiškega trga je vznemirjeno in se boji drugih takih noči. Kdo je tisti Neron, ki bi rad videl goreti zlate Konjice, se še ne ve.

Ogenj. 8. t. m. dopoldne je zgorela hiša in gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Vaupotiča v Kajzeršaku pri Ormožu. Posestnik je bil zavarovan. — V Konjicah je zgorel v petek večer hlev Verbničov. — V Št. Petru, občina Loka, je začel goreti gozd, ki je last južne železnice. Vnel se je vsled isker, ki so letele iz vlaka. Ogenj so pogasili delavci železnice. Škoda se ceni na 2000 K. — Dne 10. t. m. proti večeru je začelo goreti v kolarnici Ane Cunderl v Ihovi in je ogenj v kratkem uničil bližnjo hišo, gospodarsko poslopje in svinjski hlev. Ogenj se je tako naglo razširil, da so mogli rešiti komaj svinje, vse drugo je zgorelo. Posestnica trpi veliko škodo, ker je bila zavarovana samo za 800 K. — Dne 11. t. m. je zgorela viničarija in bližnje gospodarsko poslopje posestnika Antona Dobaj v Št. Kungoti pri Mariboru. Ogenj je nastal na ta način, da je hotel viničar shraniti na podstrešju gobo, s katero je prinesel blagoslovljeni ogenj in o kateri je menil, da je ugasla. Goba pa je tlela naprej ter povzročila nesrečo. Človek ni nikoli dosti previden.

Velikonočno streljanje je tudi letos zahtevalo svojo žrtev. Na velikonočni ponedeljek so pripeljali v mariborsko bolnišnico posestnikovega sina Jožefa Stumberger iz Prepole na Drav. polju. Pri streljanju s topiči mu je skoro popolnoma raztrgalo desno roko in nogo, katera dela mu bodo bržkone morali odrezati.

Zalostni pojavi. Na velikonočni ponedeljek so prepeljali v mariborsko bolnišnico Alojza Ferš, hlapca v Kamnici. Zadal mu je brez kakega povoda težko rano v prsi 25 letni kočarski fant Anton Lepenik iz Rošpaha. Lepenik je pijan napadel tudi krojaškega pomočnika Štefana Kavosa. Ker je ta bežal pred njim v stanovanje, razbil mu je šipe. Še isti večer ga je prijela žandarmerija. V torek so pa prijeli 32 letnega zidarja Alojzija Čížek, ki je Lepeniku pomagal pri tepežu.

Umrli je g. Konstantin Straub, poslovodja trdke Jelovšek v Rogatcu, v nedeljo 5. aprila. — Na Prihovi je na Velikonočni praznik zjutraj ob eni uri umrla v 80. letu Marija Flis p. d. Dobersica, voditeljica žen Križevske družbe in je bila 14. t. m. slovesno pokopana. Vkljub silno grdemu vremenu je bila velika množica vernih pri pokopu zbrana. Po opravljenih biljah in sv. maši je čadramski gospod župnik, kot posebni dobrotnici tamošnje nove cerkve slovo govoril in je rajno v kratkih besedah načrtal kot pobožno ženo, dobro mater in radodarno faranko, koja je doma in v bližini vsako dobro in bogoljubno početje rada podpirala in si je v domači farni cerkvi že postavila trajen spomenik, ker je pred 6 leti lepo podobo sv. družine naročila in do zadnjega je vsaki dan rada k sv. maši prihajala in velikokrat sv. zakramente prejemala. Dolgo je sicer živela, pa za nas je še prehitro umrla. Naša tolažba je, da ona zdaj za nas moli in da se vidimo tam nad zvezdami.

Zahvalno priznanje. Deželni šolski svet je v svoji seji dne 26. marca t. l. gospej Josipini Srebre, soprogi odvetnika v Brežicah, izrazil svojo zahvalo za izdatno pospeševanje šolske kuhinje, za darovano obleko in knjige za šolsko mladino ter sploh za vso podporo napram šoli.

Iz šole. Učiteljem oziroma učiteljicam so imenovani: g. Albert Lasbacher iz Veržeja na šolo v Svetinjah; g. Jožef Kokl v Studenicah na deško šolo v Slov. Bistrici; gdč. Marija Vaupotič v Olimju v Loko pri Zidanemmostu. S službo sta menjala: g. Franc Iglar v Dobrni in g. Leopold Čulk v Ribnici ob kor. žel.

Nevarno je zbolel odlični slovenski pisatelj, veleč. g. Franc Meško, župnik v Št. Danielu pri Pliberku. Podal se je v Št. Vid v bolnišnico usmiljenih bratov. Bog dal odličnemu pisatelju kmalu ozdravljenje!

Shod slovenskih krščanskih časnikarjev se vrši dne 22. t. mes. v Ljubljani. Tudi pokrajinski odbori »kršč. slov.« »Zveze« bodo takrat imeli posvetovanje. Isti dan se, kakor smo poročali, izvršuje Hartmannov oratorij »Sv. Frančišek«. Za vstopnice k oratoriju se je treba obrniti časnikarjem na uredništvo »Slovenca«.

Zreče pri Konjicah. Poštni voz, ki vozi iz Zreč v Konjice, nosi samonemški napis. — »Štajerca« razširja tukaj trgovec, ki se je pred 15 leti priselil semkaj. Zdaj, ko si je od Slovencev prislužil hišo in posestvo, postal je posilimec in razširjevalec ptujškega »Štajerca«. On je sin slovenske matere iz Pišec in njegov brat je vzoren rodoljub v Ljubljani.

Detomorilka. Dekla Marija Sprah v Mrklivasi je vrgla svoje novorojeno dete v vodo. Dne 6. t. mes. so jo izročili orožniki sodniji v Ptuj.

Ponesrečil se je v Gornji Bistrici žagar Ferdinand Berko. Žaga mu je na desni roki odtrgala kazalec ter sredinec in prstanec močno poškodovala. — V Trbovljah se je ponesrečil 17letni premogar Rudolf Guna, Voz za prevažanje premoga mu je stisnil glavo, da je postal nezavesten. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Med Ljutomerom in Ormožem pri Veličanah in Svetinjah so baje našli rudosledci, da je jako veliko premoga. Že 17 metrov pod zemljo so zadeli ob premog. Premog je po njihovi izjavi najboljši izmed vseh do zdaj znanih na Štajerskem. Da bi le Slovenci sami izrabljali bogatstvo slovenske zemlje!

Iz Ljutomera se nam poroča, da sta potoka Ščavnica in Globoka vsled dežja močno narastla ter preplavila bližnje njive in travnike. Posebno zimska setev je pri tem veliko trpela.

Zmrznil je 9. t. m. 24 letni drvar Jan. Konec iz Oplotnice. Prepeljali so ga na dom, kjer dvomijo, da bi ozdravel.

71 letni samomorilec. V Vukovskem vrhu se je obesil v soboto, 4. t. m., 71 letni Franc Ornik, hlapec pri veleposestniku Juriju Šugman.

Volitve v celjski okolici so se končale z lepo zmago — brez boja. Nemci so se pripravljali na naskok, pošiljali so svoje vohune okoli volišča, da bi zavratno naskočili našo slovensko trdnjavo, pa slovenski volilci so storili svojo narodno dolžnost — in Nemci so jo klaverno popihali. Zadnje volitve so pokazale, da si ne upajo z nami stopiti v odkrit boj, nego da je njih orožje le sleparija, vohunstvo in podkupovanje. Volil je tretji razred dne 6. aprila celi dan, drugi razred dne 7. t. m. dopoldan in prvi razred isti dan popoldan. Izvoljeni so s o g l a s n o v vseh razredih sami slovenski možje in sicer v tretjem razredu z 270 glasovi odborniki gg: Matevž Glinšek, Mihael Škrabar, dr. Iv. Dečko, m. opat Fran Ogradi, Jožef Jezernik, Martin Majer, Franc Trupej in Janez Krušič; namestniki: gg. Karol Bervar, Jakob Omladič, Karol Šah in Mihael Kodela; v drugem razredu z 39 glasovi odborniki gg.: Pet. Majdič, Franc Samec, dr. Josip Serbec, Anton Fazarine, Janez Samec, Ferd. Golgranc, Martin Ropas in Ivan Radaj; namestniki: Jan. Planinšek, Matevž Turnšek, Franc Klinar in Ant. Dolenc; v prvem razredu s 14 glasovi odborniki gg.: Franc Lipovšek, Avgust Sušnik, Jakob Janič, Anton Pinter, Jernej Kumer, Jernej Čečko, Ant. Mirnik in Jakob Videnšek; namestniki: Matija Mlaker, Jan. Bovha, Martin Velenšek in Janez Mirnik. — Slava zavednim volilcem!

V Celju je gostilničar Anton Altziebler skočil tako nesrečno raz kolo, da si je zlomil nogo.

Zakaj trgajo vrabci cvetje? Pogosto trgajo spomladi vrabci cvetje, posebno pri hruškah. Kakor piše neki sadjerejec, je temu krivo, ker manjka ptičem pitne vode; zato si ugašajo žejo s svežim cvetjem. Kdor torej opazi, da začnejo vrabci trgati v njegovem sadonosniku cvetje, naj postavi pod drevesa posodo z vodo in takoj opustijo vrabci to škodljivo navado.

Cerkvene stvari.

Blagoslovljenje nove podobe za veliki oltar v Kozjem. Na velikonočni ponedeljek blagoslovila se je zelo slovesno nova statua Matere božje za veliki oltar župne cerkve v Kozjem. Blagoslovil jo je darovatelj, mil g. kanonik, a lepi cerkveni govor imel je g. svetovalec Tombah. Maševal je ob obilni asistenci župnik pilštanski. — Ljudstva je bilo ogromno število, — tudi iz sosednjih župnij.

Cerkvena glasba. Latinska maša po motivih Gregorija Riharja za mešan zbor zložil Ign. Hladnik op. 46. Cena partituri in 4 glasom 3 K, posamezni glas 30 h. Dobi se v Kat. bukvarni in pri Schwentnerju v Ljubljani in pri skladatelju v Novomestu, Dolenjsko. Kako težko je dobiti lepo melodično pa poleg lahko izpeljivo mašo vé vsak pevovodja in ljudstvu je latinsko petje ponajveč zato tako malo priljubljeno, ker v večina mašah ne sliši prav nič domačega, zato pa imenujemo to misel, da je g. Hladnik najlepše Riharjeve pesmi porabil za snov latinski maši, prav srečno. To je vse domače in tako ljubko prisrečno, da se človek težko loči od tega lepega dela. Posebno Benedictus sè svojo milobo kar očara. Pri tem je pa maša lahka in namenjena zborom po deželi. Speljava v maši je prav mojsterska in tisek eleganten. Zatoraj to delo vsem zborom prav tople priporočamo.

Društvena poročila.

Gledališka predstava v Mariboru. V nedeljo, 19. t. m. priredi ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v mariborskem Narodnem domu gledališko predstavo. Uprizori se igra: C v r č e k. Čisti dobiček je namenjen v prid mariborske slovenske šol. mladine. Začetek ob 8. uri zvečer.

Vseslovenska ljudska veselica, ki se bode vršila 7. junija t. l. in katero priredita tukajšnji podružnici, možka in ženska, družbe sv. Cirila in Metoda s pomočjo vseh mariborskih slovenskih društev, bode, kakor je soditi po pripravah, velikanska. Odseki se posvetujejo, da bi priredili veselico, kakoršne še mariborski Narodni dom ni videl. Veselica se bode vršila v celem poslopju, začeni od kleti pa gor do stolpa. Čeravno smo izvedeli za veliko zanimivih stvari, katere se bodo priredile, vendar nočemo izdati tajnosti, saj se bode lahko vsak sam prepričal ter užival raznovrstne krasne zabave. In tega veselja mi nočemo obiskovalcem krasti. Vsak naj pride sam gledat in zagotavljamo mu, da bode še v starosti zatrjeval: »Celo svoje življenje se nisem nikjer tako izvrstno zabaval, kakor 7. junija l. 1903 v mariborskem Narodnem domu!«

Katol. slov. izobraž. društvo v Studencih pri Mariboru priredi v nedeljo, dne 10. majnika t. l. veselico v Lembahu v gostilni g. Robiča. Natančno poročilo homo objavili prihodnjič.

Mariborski dijaški kuhinji so davali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Jožef Čížek, dekan 20 K; dr. Kovačič, profesor 20 K; Posojilnica v Slatini 10 K; Posojilnica v Gornji Radgoni 20 K; Posojilnica v Brežicah 20 K; Neimenovan v Ivanjkovih 80 v.

Kmetijsko in bralno društvo, Sloga, pri Sv. Petru v Sav. dolini ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 26. apr. t. l.

v šolskih prostorih. Potovalni učitelj g. Bele bode predaval o sadjereji in trtojeji.

Narodna pisanka. Velečenjena posojilnica v Gornji Radgoni je poslala bralnemu društvu v Negovi prav lepo narodno pisanko 20 kron kot častni ud imenovanega društva. Bog plačaj!

Iz Hajdine pri Ptuju. Redkokedaj vidi človek predstavo, katera nudi veliko večjo pozornost in zanimanje, kakor predstave, katere so prirejene po splošnem kopitu naših mestnih gledališč in ki so si podobne, kakor jajce jajcu. Naše bralno društvo je priredilo že mnogo narodnih veselje, — upamo, da v kratkem zopet kaj priredi — toda smemo reči, koliko iznenadenosti še morda ni kazalo naše rodoljubno ljudstvo, kakor zadnji petek večer v Grahovi gostilni, ko je zamorec iz zapadne Afrike predstavljal svoje umetnine. Ko je zamorec jedel ogenj, plesal na žarečem železu — da, kaj takšnega še ni bilo videti v naši vasi! Mnogo smeja je vzbujal jezik črnih Afrikanov, katerega je rabil zamorec pri afrikanski molitvi in pri afrikanskem petju. Mene je posebno zanimala zadnja točka; na vrsti je bila godba, pri kateri se je predčitatelj kazal posebno spretnega, tako, da je moral to točko celo ponoviti. Pri tem sta mi prišla na jezik Prešernova verza: »Al' trud'jo za dobiček, za petico — v Ameriki se črni Afrikanji?« Hajdinski Heid.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Vedno več brhkih fantov in krepkih mož spoznava korist gasilnega društva, zato se združujejo in snujejo, kjer je le količkaj mogoče, ta dobrodelna društva. Jurjevška fara je zelo velika in dosedaj smo imeli samo jedno gasilno društvo. Da je to za tako faro bilo premalo, sprevidi vsak, zategadel tudi društvo ni moglo uspešno delovati, dasiravno je skrbelo, da je pomagalo, kjer je le možno bilo. Od sedaj pa bo drugače. Zavedni fantje in možaki so se združili in ustanovili novo prostovoljno gasilno društvo s sedežem v Okoslavcih. Društvo si je izvolilo dne 29. marca sledeči odbor: Načelnikom Domanjko Franc, podnačelnikom Švagl Franc, tajnikom Mauko Jože, blagajnikom Kurbus Jakob, vodja plezalcev Rantaša Matija, namest. Zver Ljudevit, vodja brizgalničarjev Ketiš Ivan, namest. Hole Franc, oskrbnik orodja Rantaša Martin, sanitetni oskrbnik Herman Andrej, Anton Goličnik in Ivan Močnik računskim preglednikom. — Istočasno kakor v Okoslavcih, potrdila so se pravila tudi za prostovoljno gasilno društvo v Dragotinih. Dne 5. aprila se je zvolil sledeči odbor: Načelnik Stramič Karol, namestnik Nemeč Radosl., tajnik Korošec Alojz, blagajnik Verzel Anton, vodja plezalcev Pelc Jožef, namestnik Strniša Franc, vodja brizgalničarjev Rauter Jernej, namestnik Korošec Anton, sanitet Nemeč Filip, ter dva pregledovalca računov. Z iskreno prošnjo se obračate obe društvi na p. n. dobrotnike in prijatelje gasilnih društev za blagodejno podporo in se že naprej za vse srčno zahvaljujete.

Iz drugih krajev.

Vino razvezuje jezik. Iz Bieline javljajo hrvaški listi nastopni dogodek: L. 1894 je bil v neki šumi pri Cordačini umorjen neki Salko Skrobanović. O zločincu ni bilo sledi do nedavno, dokler ni stvar goli slučaj spravil na svetlo. Dne 9. t. m. se je logar Ilya Gospović v pijanem stanju hvalil, da je že enega spravil s sveta in da bi mogel še koga. Navzoče so te besede osupnile in vzbujati se je začel v njih sum. Naznanili so stvar sodišču. Preiskava je že opravičila sum in je ubijalec od leta 1894 izročen sodišču.

Kaj človek pojé. Nekemu statistiku se je poljubilo, da je izračunal, koliko človek srednje velikosti in srednjega »apetita« a dobrega želodca pojé do svojega 70. leta. Do tedaj človek pojé: 25.000 kg kruha, 18.000 kg mesa, 40.000 kg zelenjave, 3000 do 4000

ducatov jajc; 5000 litrov izpije tekočin. Za vse to plača 40.000 kron.

Samomor sredi ognja. V nekem gozdju pri Prolebu, nedaleč od Ljubnega na Gorenjem Štajerskem je neki delavec zažgal gozd in se na to sredi ognja obesil na drevo. Ko so prihiteli ognjegasci, našli so sredi plamenov obešenca, kateremu je zgorela vsa obleka.

Tatica in detomorilka. V Trzinu je na veliki petek neka dekla vzela svojemu gospodarju 10 K denarja. Gospodar, ki je takoj njo sumil, jo je odposlal na polje ter poslal po ključavničarja. Ko so ji skrinjo odpri, našli so takoj na vrhu denar. Pri tej priliki so pa opazili, da se iz skrinje dviga neprijeten duh; iskali so dalje in našli na dnu mrtvega otroka, ki je bil že čisto višnjev. Deklo so vzeli orožniki.

Največja hiša je bila te dni zgotovljena v Lodonu. Prostor, na katerem stoji, obsega 900.000 kvadrat. metrov. Hiša ima 10.000 sob in v nji stanuje 3500 strank. Seveda je hiša stala 60 milijonov kron. — Ako primerjamo to hišo recimo z mestom Maribor, tedaj dobimo sledeči razloček: Mesto Maribor ima 1400 hiš, in če računamo, da stane vsaka hiša povprečno 40.000 kron, tedaj stane celo mesto 56 milijonov kron. Dotična hiša je stala tedaj 4 milijone več, kot vse hiše v Mariboru.

12letni požigalec. Blizu Berolina na Nemškem je okradel 12letni Alfred Patschke svoje stariše ter potem užgal domačo hišo, da bi stariše umoril. Obsojen je bil na 4 leta zapora.

Življenje mačk. Predstojnik nekega nemškega društva za varstvo mačk je izdal pred kratkim knjižico, v kateri popisuje dolgo življenja maček. Med drugim trdi tudi, da so mačke v nekaterih točkah nekoliko človeku enake, namreč v tem, da one tem dalje žive, v čim lepših razmerah žive. Kot vzgled navaja, da je neka mačka v kraljevem gradu Nymphenbergu, ki je samo dobro jedla in udobno živela, kar odgovarja vsakako mačkam, dosegla starost 42 let.

Izredno sleparijo je izvršila neka elegantno oblečena dama v Marzelju. Prišla je k nekemu juvelirju, pri katerem si je izbrala dragocenosti za 15.000 frankov ter dejala, ko je imela vse dragocenosti zavite v rokah, naj se juvelirjev sin pelje takoj z njo, da mu njen soprog izplača denar. Juvelirjev sin se je res peljal z damo. Kočija je nakrat obstala pred stanovanjem nekega slavnega zdravnika za umobolne. Juvelirjev sin je z damo vstopil v zdravnikov salon, dama pa je sama stopila v zdravnikovo pisarno in zašepetala zdravniku: »Ravnokar sem pripeljala k Vam nesrečnega svojega sina, radi katerega sem bila že včeraj pri vas. Ravnokar ima zopet napad, da govori o raznih juvelih. Rešite ga! Jaz ga ne morem več gledati, kako trpi!« Nato je poklicala juvelirjevega sina v zdravnikovo pisarno, ona pa je hitro — odšla. Ko je juvelirjev sin res takoj prosil plačila 15.000 frankov za juvele, mislil je zdravnik na blaznega človeka. Čim bolj je juvelirjev sin zatrjeval svojo pamet, tembolj je bil uverjen zdravnik, da ima opraviti z norcem. Ko je juvelirjev sin pričel naposled še kričati o ukradenih juvelih in o sleparstvu, konstatiral je zdravnik mirno, da je ta blaznost neozdravljiva. Poklical je svoje sluge, ki so mladega moža utaknili v prisilni jopič in odpeljali v — blaznico. Še le tekom dni se je pojasnila zadeva, in zdravnik je sedaj konstatiral, da je juvelirjev sin popolnoma pameten, da pa je bil neumen samo juvelir, ki se je pustil oslepariti.

Prepir pri pogrebu. V Lembergu v Galiciji je hotel neki agent Czerkawski umoriti svojo ženo, ki mu je bila baje nezvesta. Ko se mu je napad ponesrečil, ustrelil je samega sebe. Pri pogrebu, katerega so se vdeležili sorodniki obeh zakonskih, je položila žena na krsto svojega moža venec. Tega pa

niso pripustili sorodniki moža ter so venec raztrgali. Temu so se uprli sorodniki žene, ki so pa morali slednjič zapustiti pokopališče, ker so jih napodili nasprotniki.

Grozen samomor. Tovarnar Jožef Kuiszner v Szepes-Sünay na Ogrskem si je na grozovit način končal življenje. Skopal je v zemljo luknjo, katero je napolnil z dinamitom. Potem se je vlegel čez dinamit ter ga zažgal s šibico. Našli so samo košččke trupla.

Nepreviden tat. V norveškem mestu Tromsø je ulomil po noči tat pri nekem trgovcu. Vzel je mnogo dragocenosti in si je privoščil po storjenem »delu« od ukusnih jedi, kolikor je mogel zavžiti. Drugo jutro so našli na tleh polno jestvinih ostankov, med temi tudi kos sira, katerega je tat poskusil, tako, da se je vtisnilo celo zobovje. Policija si je dala narediti natančen odtis tega zobovja in ker je že poznala svoje ljudi, je tudi kmalo dobila moža, katerega zobovje se je natanko vjemalo z narejenim odtisom.

Kri za kruh. Neki dr. Ernest E. Smith v New Yorku je potreboval za svoje poskuse toplo človeško kri. Da pa zamore kri dobiti, dal je v časnike sledeče naznanilo: »5 dolarjev dobi vsak zdravi mož za malo količino njegove krvi, katero potrebuje neki zdravnik. Brez bolečin!« Odkar je bila navedena objava tiskana, dobiva zdravnik vsako uro pisma od ljudi, kateri hočejo prodati svojo kri. Čudni prodajalci so večinoma brezposelni, kateri bi radi prodali svojo kri, da si morejo za dobljeni denar kupiti kruh. Skoro v vsakem pismu poročajo ponujalci svoje krvi o svojem bednem življenju, katero je posledica dolgotrajne brezposelnosti. Zdravnik je dobil toliko pisem, da ne more vseh prebrati. Zopet drug piše, da ima obitelj, ki strada in bi rad prodal nekoliko svoje krvi. Zdravnik je te dni pozval k sebi tri prodajalce krvi, katerim je po odvetju nekoliko življenskega soka izplačal po 5 dolarjev.

Ubegli medved. Na dunajski kolodvor je došla 3. t. m. menažerija. Ko so vozove odkladali, se je po neprevidnosti delavcev odprla kletka medveda. Ker so jo postavili bolj v stran, niso opazili, kako se je medved izmuznil iz kletke ter se vesel svoje prostosti sprehajal po kolodvoru. Žival, ki je bila jako krotka, so kmalu spravili nazaj v kletko.

Slovenska slušateljica na ruskem vseučiljišču. Hči našega rojaka iz Savinjske doline, g. prof. Štifterja v Kalugi, je napravila na gimnaziji v Moskvi z izbornim vspehom izpit iz latinščine in se bo sedaj posvetila zdravniškim študijam.

Čudovit želodec. V Zagrebu biva Gradčan Emanuel Wildmayer, ki je z največjo slastjo kamenje, žreblje, igle, žepne nožiče itd., a vse to pa zalije s fosforovo kislino. Končno pa se še vsede k obedu ali večerji ter spravi »pod streho« tolike množine hrane, da je navadnemu zemljanu neumljivo. Mož je še le 25 let star ter zelo močan. Zdravniki se zelo zanimajo zanj ter ga vabijo v goste. Neki ameriški učenjak se pogaja z Wildmayerjem, da mu proda še za časa življenja svoj želodec.

Iz revežev bodo postali — milijonarji. Škofijski list v Budjevicah je naročil duhovščini v škofiji poizvedovati po v škofiji se nahajajočih dedičih po v Rusiji umrlem ruskem generalu Martinu Štengl, ki je zapustil en milijon rubljev. Poroča se, da je imel poziv vspeh in so se našli zakoniti dediči. Dediči so ubogi kočarji v Černovici na južnem Češkem, ki so tudi že storili svoje korake, da dobe bogato dedščino.

Maščevala se je. Neka krčmarica na Primorskem, ki je z možem živela v prepiru in mnogokrat bila tepena, se je maščevala nekoč tem načinom, da je izdrla pipi iz obeh sodčkov za žganje. Pojavil se je krasen prizor. Krčmar, sklonjen pred sodoma, vtaknil je v vsaki sod palec in tiščal, da bi mu žganje ne izteklo, za njim pa hudobna žena, ki ga

je z loparjem obdelovala po napetem sedalu. Vik in krik je privabil soseda, ki je rešil krčmarja iz neprijetnega položaja.

Nenavadno jajce. V Mostaru je neka kokoš znesla nenavadno veliko jajce; a kar je še mnogo zanimiveje: v jajcu je bilo celo drugo jajce s trdo lupino in naravne velikosti. Prvo jajce ima v obsegu po širini 22 cm, a po dolgoti 24 cm. Kokoš je bila navadne velikosti, a precej debela.

Junaški mož. Na železnični postaji Caserta pri Neapolju se je dogodil pretresljiv dogodek. Nek otrok je letel preko tira, ko se je bližal brzovlak. Paznik Mihael Montaro je skočil k otroku, da ga reši. Posrečilo se mu je otroka spoditi s tira, a vlak je pridrdral ter zagrabil vrlega moža in mu odtrgal obe nogi.

Sveti oče — krstni boter. Pariški »Journal« piše, da je bilo na dan papeževga jubileja v Rimu rojenih 39 otrok, izmed katerih je izbral sveti oče dva dečka in eno deklico, katerim je bil v spomin svojega jubileja krstni boter. Sveti krst se je vršil v cerkvi sv. Petra.

Domača kazen. Nekje je učitelj nepozabljivemu učencu narekoval kot domačo kazen stavek: »Nisem bil v šoli pazljiv«, z dostavkom, da prepíše desetkrat in se podpiše oče. Bodisi navihan, bodisi neumen, ko otrok pride domov, izroči knjižico svojemu očetu rekoč, da je gospod učitelj ukazal, oče naj

kazen desetkrat prepíše, in on (učenec) naj jo podpiše. In zgodilo se je. Stari se je vsedel k mizi ter v potu svojega obraza s trdo, okorno roko desetkrat prepisal kazen, katero je pobič smehljaje podpisal in v ponedeljek nesel učitelju. Smeh gospoda učitelja in cele šole si vsakdo lahko predstavlja.

Občinski tajniki cele Tirolske so imeli shod, na katerem se je sklenilo zahtevati ureditev njihovih razmer ter ustanovitev občinskih nadzornikov.

Na videz mrtev. Čuden slučaj se je dogodil v Felső-Repas na Ogrskem. Dne 25. m. mes. je umrl po dolgi bolezni gostilničar Janez Ferencz. Po ogledu so ga položili na mrtvaški oder. Po noči pa so čuli v mrliški sobi nek ropot; odprli so vrata in ostrmeli ter se jeli umikati; mrlič je sedel v rakvi in gledal krog sebe. Vaščani so hiteli po župnika in mu povedali vse. Župnik se je napotil v mrliško sobo in se prepričal, da je bil Ferencz le navidezno mrtev.

„Dijaški dom“ v Celju.

(XV. izkaz.) Darovali so: Prebitek prvega trg. plesnega venčka v Celju 8. svečana 1902 200 K, izkupilo za izdružbano blago na pustni večer v Celjski čitalnici 28 K 12 v, gospa Lizika Kunej v Brežicah nabrala pri veselici v Rajhenburgu 7 K 38 v, slavna posojilnica v Trbovljah 50 K, slavna posojilnica v Št. Lju pod Turjakom 10 K, R. S. 100 K, g. dr. Polanec, c. kr. gimn. profesor v Mariboru 20 K, gđc. Kristina Brence, nadučit. hčerka v Velenju 1 K, gosp. Ludovik Šelander, kr. fin. uradnik in hišni posestnik v Celju

150 K, slav. posojilnica v Celju 2000 K, g. prof. Suhač, namesto venca na krsto g. dr. Šuklje 12 K, g. dr. Bela Štuhec, prat. zdravnik v Ptuj, namesto venca na krsto dr. Šuklje 20 K, č. g. Fric Kukovič, župnik na Dobrni, namesto venca na krsto dr. Šuklje 10 K, gosp. Franjo Jošt, revizor „Zveze slov. posoj.“ v Celju nam. venca na krsto dr. Šuklje 10 K, g. dr. Fran Mohorič, c. kr. sodni pristav v Gor. gradu, nam. venca na krsto dr. Šuklje 20 K, g. dr. Praunseis, zdravnik v Ljubljani, nam. venca na krsto dr. Šuklje 10 K, g. dr. Iv. Dečko, odvetnik v Celju, nam. venca pok. g. Janeza Zupanca 15 K, sl. posojilnica v Gor. Radgoni 40 K, sl. okrajna posojilnica v Ormožu 50 K, č. g. dr. Gregor Pečjak, c. kr. gimn. veroučitelj v Ljubljani 5 K, g. dr. Karol Vrečer, c. kr. nadstabi zdravnik v Gradcu, 3 obrok 50 K, g. dr. Anton Schwab, distr. zdravnik v Celju 40 K, sl. posojilnica na Vranskem 260 K, slav. posojilnica v Brežicah 100 K, g. dr. Jos. Georg, odvetnik v Šmarju, nam. venca na krsto dr. M. Mrače 10 K, namesto venca na krsto gosp. dr. Šuklje 10 K, gospod dr. Silvin Hrašovec, c. kr. sodni pristav v Mariboru, namesto venca na krsto dr. Šuklje 10 K. — Skupaj 3248 K 58 v, prej izkazanih 26606 K 47 v. — Skupaj torej 39855 K 05 v.

V Ljutomeru so namesto venca na grob g. dekana Skuhala prispevke za nove svečnjake na velikem oltarju v župnijski cerkvi darovali gg.: Gabrijel Postružnik 32 K, Alojzij Rajh 16 K, oba v Ljutomeru, župnik Karba v Zrečah 32 K, župnik Tomažič v Pilstanju 32 K, kapelan Trstenjak v Kamnici pri Mariboru 32 K, kapelan Meznarič pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah 32 K, Josip Slavič na Cvenu 16 K, Josip Karba na Krapji 16 K, Jožef Karba 32 K, Micika Karba 6 K, Dominik Karba 5 K, Lizika in Anica Meznarič 5 K, vsi v Babincih. Vkup 256 K. Bog povrni!

Loterijske številke

Gradec 11. aprila: 84, 6, 79, 43, 42.
Dunaj 11. aprila: 21, 13, 26, 47, 44.

Vabilo

k

občnemu zboru

ormoške posojilnice,

registr. zadruga z neomejeno zavezo

ki se odredi na

nedeljo, dne 26. aprila 1903

ob 2. uri popoldne v posojilnični pisarni.

Dnevni red: 197 1—1

1. Poročilo načelstva.
2. Polaganje računov in bilance za leto 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Vkupni predlog načelstva in nadzorstva o porabi deleža rezervnega fonda za gospodarske podpore.
5. Sprememba pravil.
6. Dopolnilna volitev enega odbornika.
7. Slučajni predlogi.

Ormož, dne 12. aprila 1903.

Martin Ivanuš.

Dr. I. Geršak.

Vabilo

k čebelarstvu tečaju,

ki se priredi pri Sv. Andražu v Slov. gor dne 28. in 29. junija 1903 začetnikom čebeloreje; drugi dan se vrši znanstvena razprava tudi za zrelejšje čebelarje. Tečaj se konča z zabavnim večerom. Kdor se želi vdeležiti tečaja, naj blagovoli to naznaniti podpisanemu prireditelju do 20. junija, da je mogoče poskrbeti potrebnih zavetišč. Želeti je, da se oglasi mnogo vdeležencev, zlasti izmed inteligence. Število vdeležencev je neomejeno, pristop prost in za vsakega. Natančni spored se bo svoječasno naznanil. — K prav obilni vdeležbi vabi Janez Jurančič, čebelar in učitelj čebeloreje. Pošta: Sv. Andraž v Slov. gor. pri Ptuj, Štajersko. 202 2—1

Vabilo

na

redni občni zbor

Posojilnice v Marenbergu,

registr. zadruga z neomejeno zavezo, 200 1—1

koji se bode vršil

v torek, dne 5. maja 1903, popoldne ob 3. uri

v prestorih društvene hiše.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev letnega računa za l. 1902. 3. Volitev načelstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Sprememba pravil. 6. Slučajnosti. — K obilni vdeležbi vabi zadržnike

načelstvo.

Vsaka beseda

stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda

stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Hiša s tremi sobami, 2 kuhinjama ter kletjo, 2 drvarnicama, nekaj trsja ter njivo tik hiše v Mariboru, Triesterstrasse, se proda za 4000 gld. Vknjiženih lahko ostane 1700 gld in drugo se izplačuje v obrokih. Več pove lastnik Franc Bukšek, gostilničar na Gornjem Bregu pri Ptuj. 181 3—3

Posestvo, ki meri 3 orale, njive, vinograd, sadonosnik. blizu celike ceste, pri Pesniškem kolodvoru pri Mariboru, se proda. Več pove Franc Šebot na Pesnici. 195 2—2

Nova hiša s 3 sobami, 2 kuhinjama, 10 minut od Maribora, 12 let davka prosta, se zavoljo preselitve takoj proda za 2600 gld. Vpraša se pri g. Novaku v Mariboru, Bergstr. 8. 192 2—2

Stare stenske šablone proda po ceni Franc Kolar, slikarski mojster v Mariboru, Viktringhofgasse 20. 189 3—2

Zidana hiša z gospodarskim poslopjem, z velikim vinogradom, zraven tudi njive in velik sadni vrt, se takoj proda v Spod. Št. Kungoti pri Pesnici, občina Rošpah. Vpraša se v Gornjih Hočah št. 30 pri Vederniku. 193 3—2

Posestvo se proda v Podložu pri Črni gori. Ima hišo in lepa gospodarska poslopja, nad 20 oralov trosečnih travnikov, 6 oralov pasnikov (paša je tačas neome-

jena), 17 oralov gozda in 4 orale njiv; vse je prav rodno. Do železnične postajnice Šternala je 5 četrt ure. Proda se pa posestvo tudi v manjšem obsegu. Cena 12.000 gld., plačilni pogoji ugodni. Prodajalec se izve v upravnistvu lista. 201 2—1

Amerikanske trte, cepljene, druge vrste po 7 kr. različnih sort ima na prodaj Martin Kupčič, posestnik v Juršincih pri Ptuj. 198 1—1

V najem se išče.

Majhna trgovina za špecerijsko blago s stanovanjem, v kakem predmestju se išče v najem. Poudbe naj se pošljajo na upravnistvo lista. 172 3—2

Izjava.

Podpisana izjavljava tem potom, da je vse, kar se govori vsled najine krivde o g. Juriju Sok-u, gostilničarju v Možgancih, gola laž ter obžalujeva in prekličeva one razžaljive besede. 203 2—1

Franc in Marija Voglar,
želarja v Gorišnici.

Razglas.

Na predlog dedičev posestnika Karl Stiper v Radehovi se je določila prostovoljna sodnijska dražba posestva vl. št. 42. d. o. Radehova na dan

28. aprila 1903 ob 11. uri tuuradno, 196 1—1

Posestvo je lepe lege v bližini trga Št. Lenart v Slov. goricah, in obstoji iz hiše in gospodarskega poslopja, ki je v dobrem stanu, čez 1 ha njiv, 4 ha travnikov, 2 ha gozda in 2 ha vinograda. Izključna cena je 9849-17 K. Posestvo se ne bode oddalo pod izključno ceno.

Vsi drugi pogoji in pisma so tuuradno na vpogled.

C. kr. okr. sodnija Sv. Lenart v Sl. gor., oddelek I.,
dne 8. aprila 1903.

Dr. Kronvogel.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšege železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lte železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strešev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Zahvala 299 1-1

banki „Slaviji“ v Pragi.

Podpisana se lepo zahvaliva banki „Slaviji“ in glavn. zastopniku banke „Slavije“ g. Ivanu Likarju v Celju, ker nama je banka „Slavija“ po gospodu Likarju odškodnino za pogorela poslopja tako pošteno povrnila, da sva s tem popolnoma zadovoljna, akoravno zavarovalnina ni bila plačana. — Anton Mastnak, Marija Mastnak, po domače Purgaršek, posestnika pri Sv. Urši šte. 6 v Dramljah pri Celju.

V najem se da

lepo stanovanje

s tremi sobami in kuhinjo blizu cerkve pri Kapeli, pol ure od postaje kopališče Radenci. Pojasnila daje T. Pušenjak, nadučitelj na Cvenu p. Ljutomer. 190 3-2

Kuverte s firmo priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

„Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbi. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 37

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Stefan Kaufman

trgovec z železnino
v Radgoni

priporoča slav. občinstvu najboljše **motike, lopate** in drugo železnino po najnižji ceni. — Točna in solidna postrežba. 119 8-5

Tovarna za opeko in peči
F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

125 10-5

zarezane strešne opeke

(Strangfalz - Dachziegel)

rudeče in črne in

glinastih pečij

Na željo pošljemo drage volje **vzorke** in nastavimo **najnižje cene.**

Solidna, dobra in točna postrežba.

pri Mariji lurški

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zaloga pohištva, 129 12-6

poliranega, iz orehovega lesa in poliranega mehkega lesa; **zofe, divani, matraci, žični matraci, posteljne vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje in puh za podzglavnike, brisalke, kuverte in namizne prte.**

Raznovrstno blago

za moške in ženske obleke. Sukno za talarje in cele obleke za velečast. gospode mašnike.

Vse zelo po ceni!

pri Mariji lurški

Semena!

Semena!

Vse vrste

travnega semena

kakor tudi **deteljsko, gozdno in zeliščno seme**

v izvrstni kvaliteti,

ki imenitno klije, priporoča za najnižjo ceno 105 12-7

M. Berdajs,

Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor na Sofijnem trgu.

Od škofijstva dovoljeno! * Se lahko da blagosloviti!

Šestinka prave velikosti. — Postavno zavarovano.

Verižice in zapestnice

+++ s križevim potom

(Na verižici in zapestnici so vtisnjene vse postaje križevega pota) lepo, ukusno izdelane. Cena: pozlačene K 2.50 s poštino vred, iz argentina (kakor srebro) K 1.90. — Razpošilja se le, ako se dotična svota vpošlje z naročilom.

Priporoča in razpošilja edina založba na Spod. Štajerskem

tiskarna sv. Cirila

Maribor, Koroška cesta 5.

5 27

Najboljše in najcenejše

blago!

Priporočam mojo **veliko zalogo:**

Sukno za obleko 1.20 cm široko od 30 kr. naprej. — Črni kašmir, gladek, rožnat, meter po 60, 70, 80 kr. in naprej. — Črn atlas-satin, meter 35 kr. — Pisan atlas satin meter 30 kr. in naprej. — Tiskplatno (druk) levantin, cefir jako po ceni. — Svileni robci, jako lepi, od 80 kr. do 1.80 gld. in naprej. — Sukno za moško obleko meter od 50 kr. do 4.50 gld. — Črn kangarn od 90 kr. do 5 gld. — Tkanina za hlače od 50 kr. do 1 gld. — Kos platna 22 metrov dolg 3.25 gld. — Kos domačega platna 23 metrov dolg 4 gld. — Kos rumburger platna 23 metrov dolg 4.85 gld. — Kos korvenus platna 23 metrov dolg 4.90 gld. — Vojaško platno meter po 19 kr. — Rjuha 60 kr.

20% ceneje kot pri vsakem konkurentu!

Samo dobro blago! 185 3-3

Karol Soss

Tegetthoffstrasse št. 9.

Jožef Brandl,

izdelovatelj orgelj

v Mariboru

se priporoča veleč. duhovščini v izdelovanje **cerkvenih orgelj** vsake velikosti po najnovejšem pnevmatičnem sistemu z lepimi, milodonečimi glasovi. Za orglje se jamči več let.

Prezmemam tudi predelavanje, poprave in uglasovanje orgelj.

Ocene že izvršenih del kakor tudi proračuni so brezplačno na razpolago. 33 12-4

Anton Viher, 194 5-2

mizarski mojster

v Mariboru, Koroške ulice 31

absolvent strokovne šole v Gradcu, se priporoča veleč. duhovščini in veleč. p. n. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov kakor duri, okenj, portalov, stropov itd. Kompletne uprave za cerkve, šole in zavode, za stanovanja, vile, hotele, urade kakor tudi prodajalne. Vlaganje parketnih in lesenih tal.

Točna postrežba in nizke cene.

● Originalni vzorci so vedno na razpolago. ●

— Slovenska tvrdka! —

Alojzij Horvat

kamnoseški mojster x x
 x v Račjem pri Mariboru

— priporoča — 22 12-4

nagrobne spomenike

razne velikosti po najnižjih cenah.

